

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobců: **a) V. D.** a **b) V. D.**, oba bytem x, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, odboru regionálního rozvoje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 3. 2013, sp. zn. SZ 032646/2013/KUSK REG/Pe, č. j. 045973/2013/KUSK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2013, sp. zn. SZ 032646/2013/KUSK REG/Pe, č. j. 045973/2013/KUSK, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 6000 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným shora žalovaný zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí Obecního úřadu Velké Popovice, stavebního úřadu, ze dne 25. 1. 2013, č. j. 00358/13/Su, sp. zn. 05781/12/SU/Pa, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně (dále též „stavební úřad“) tímto rozhodnutím zakázal užívání fotovoltaického systému na střeše rodinného domu na pozemku parc. č. st. x v katastrálním území Radimovice u Velkých Popovic v obci Petříkov, který nebyl dokončen.

Žalobci rozhodnutí žalovaného napadli žalobou a navrhli jeho zrušení. Namítli, že stavební úřad povolil změnu stavby před dokončením, která spočívala právě v umístění

fotovoltaického systému na střeše rozestaveného rodinného domu (dále jen „změna stavby před jejím dokončením“), a to svým rozhodnutím ze dne 27. 12. 2012, sp. zn. 05575/12/SU/Pa, č. j. 05623/12/Su (dále jen „rozhodnutí o povolení změny stavby před jejím dokončením“), které již nabylo právní moci. Pravomocně povolenou stavbu nelze znovu v nezměněné podobě povolit, neboť tomu brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Postup stavebního úřadu, který zakázal užívání stavby, proto považují za nadměrně formalistický, neboť stavba, která dnes nevyžaduje ani stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, byla stavebním úřadem povolena, avšak stavební úřad zakázal její užívání z důvodu jejího pořízení předtím, než rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením nabylo právní moci. K tomu odkázali na judikaturu Ústavního soudu vyslovující se k problematice přepjatého formalismu (nálezy Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 150/99, sp. zn. I. ÚS 2758/2010, sp. zn. I. ÚS 2208/2011, sp. zn. III. ÚS 3660/2011 a sp. zn. III. ÚS 127/96).

Žalobci dodali, že stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavební úpravy ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném od 1. 1. 2013 (dále jen „stavební zákon“) a ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) bod 9 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013 stavby pro výrobu energie s celkovým instalovaným výkonem do 20 kW s výjimkou stavby vodního díla. I před 1. 1. 2013 platilo, že ohlášení ani stavební povolení nevyžadují stavby zařízení, které jsou součástí nebo příslušenstvím energetické soustavy dle § 103 odst. 1 písm. b) bod 4 stavebního zákona, ve znění do 31. 12. 2012, ani zařízení, týkající se solárních systémů sloužících ohřevu vody dle téhož ustanovení pod bodem 6. Jelikož státní moc lze uplatňovat jen v případech, kdy tak stanoví zákon, a v mezích a způsoby, které stanoví zákon (nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 503/2003), přisvojil si stavební úřad právo rozhodovat ve věci, ve které mu je zákon nepřiznává.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci zlehčují vlastní porušení platné právní úpravy, neboť prokazatelně provedli nepovolenou stavbu, kterou předávacím protokolem převzali od dodavatelské firmy 45 dnů před podáním žádosti o její povolení a 60 dnů před vydáním rozhodnutí o povolení změny stavby před jejím dokončením, které však nikdy nenabylo právní moci z důvodu provedení stavby v rozporu s poučením. Je to tedy zákonný postup stavebního úřadu, co žalobci označují za přepjatý formalismus. Žalobci požadují posouzení nepovolené stavby podle novely stavebního zákona, ačkoliv stavbu fotovoltaického systému provedli více než 2 měsíce před jejím nepravomocným povolením a stavební zákon výslovně stanoví, že stavební úřad dokončí postupy k žádostem podaným přede dnem účinnosti tohoto zákona podle dosavadních právních předpisů. Žalobci opakovaně namítají, že nepovolená stavba nevyžaduje dle novely stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení, avšak se nevyjadřují ke skutečnosti, že stavba dle této novely vyžaduje územní souhlas. Za rozhodnou skutečnost považuje žalovaný, že žalobci provedli nepovolenou stavbu fotovoltaického systému na rozestavěné stavbě rodinného domu a odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V replice žalobci přiznali, že stavbu pro výrobu energie s celkovým instalovaným výkonem do 20 kW, která není vodním dílem, postavili před právní mocí rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením. Avšak tato stavba již podle § 103 odst. 1 písm. e)

bod 9 stavebního zákona nevyžaduje ani povolení, ani ohlášení stavebnímu úřadu, takže její náprava prostřednictvím dodatečného povolení není možná, podle účinného znění zákona k tomu nemá stavební úřad pravomoc. Žalobci před účinností současné právní úpravy postavili nepravomocně povolenou stavbu, přičemž zákazem jejího užívání a požadování jejího odstranění je přepjatým formalismem ze strany orgánů veřejné moci, neboť dnešní právní úprava nevyžaduje ani ohlášení stavebnímu úřadu ani stavební povolení. Ústavní soud ve své judikatuře poukázal na to, že přepjatý formalismus zakládá hrubé dotčení základních práva a svobod (nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99 či sp. zn. I. ÚS 2758/2010).

Ze správního spisu vyplývá, že žalobci podali ke stavebnímu úřadu dne 27. 12. 2012 oznámení o užívání fotovoltaického systému umístěného na rozestavěné stavbě od 1. 1. 2013. Dne 17. 1. 2013 proběhla závěrečná kontrolní prohlídka na místě samém, v jejímž průběhu byla předána kopie protokolu o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu od ČEZ Distribuce, a. s., doklady o souhlasu sousedů a vzdání se práva na odvolání všech dotčených subjektů, včetně souhlasného stanoviska HZS Středočeského kraje. Dne 18. 1. 2013 žalobci doplnili podklady po kontrolní prohlídce (zpráva o výsledcích výchozí revize elektrického zařízení, předávací protokol fotovoltaického systému). Dne 25. 1. 2013 stavební úřad vydal rozhodnutí o zákazu užívání fotovoltaického systému umístěného na rozestavěném rodinném domě ve smyslu § 120 odst. 2 stavebního zákona, proti kterému žalobci dne 7. 2. 2013 podali odvolání. Žalovaný dne 26. 3. 2013 napadeným rozhodnutím výše uvedené odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

Krajský soud v Praze přezkoumal v žalobou vymezeném rozsahu napadené rozhodnutí. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se prvotně zabýval námitkou, že v dané věci byla pravomocně povolena změna stavby před dokončením spočívající v umístění fotovoltaického systému na rozestavěném rodinném domě, a proto nebylo možné zakázat užívání této části stavby postupem podle § 120 odst. 2 stavebního zákona. K této otázce soud z předložených správních spisů zjistil, že o změnu stavby před jejím dokončením žalobci požádali dne 12. 12. 2012. K žádosti přiložili listiny obsahující mj. prohlášení všech účastníků řízení, kterým se v dané věci vzdávají práva na odvolání. Stavební úřad dne 13. 12. 2012 oznámil zahájení řízení a dne 27. 12. 2012 vydal rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením. Téhož dne bylo rozhodnutí vypraveno, přičemž jako posledním bylo doručeno dvěma účastníkům dne 12. 1. 2013. Jelikož nelze přihlídnout k předem učiněnému prohlášení o vzdání se práva na odvolání, nabylo uvedené rozhodnutí právní moci až po uplynutí odvolací lhůty, tj. dne 29. 1. 2013. Rozhodnutí o zákazu užívání fotovoltaického systému umístěného na rozestavěném rodinném domě ve smyslu § 120 odst. 2 stavebního zákona však bylo vydáno už dne 25. 1. 2013, tedy ještě před tím, než zmiňované rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením nabylo právní moci. Úvaha, že stavba fotovoltaického systému na rozestavěném rodinném domě byla provedena v rozporu se stavebním povolením (§ 120 odst. 2 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012), proto byla správná. V tomto okamžiku totiž bylo třeba vycházet z toho, že stavba fotovoltaického systému původním stavebním povolením povolena nebyla.

Jinak tomu ovšem bylo v odvolacím řízení. Jak již plyne ze shora řečeného, soud se nepřiklonil k tvrzení žalovaného, že rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením nikdy

nenabylo právní moci. Skutečnost, že stavba byla provedena před vydáním rozhodnutí o jejím dodatečném povolení, totiž neovlivňuje nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, ale znamená, že toto rozhodnutí bylo vydáno, aniž by pro takový postup byly splněny zákonné podmínky. Rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením je v takovém případě vydáno v rozporu s právními předpisy a je na místě využití mimořádného opravného prostředku, prostřednictvím kterého může být takové rozhodnutí z moci úřední odklizeno (§ 94 a násl. správního řádu). Do té doby však vyvolává právní účinky a zavazuje i správní orgány.

Touto otázkou se však žalovaný nezabýval a skutečnost, že v době jeho rozhodování bylo rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením již pravomocné, nevzal v úvahu. Jde přitom o skutečnost, ke které měl žalovaný s ohledem na § 82 odst. 4 správního řádu přihlédnout, neboť nastala až během odvolacího řízení. V dalším řízení se proto žalovaný zaměří na otázku, zda bylo uvedené rozhodnutí odpovídajícím způsobem zrušeno. Jestliže by tomu tak nebylo, pak by důvod zákazu užívání stavby spočívající v tom, že stavba byla postavena v rozporu se stavebním povolením, neobstál. Současně by bylo třeba přisvědčit žalobcům, kteří tvrdí, že pravomocně povolenou stavbu nelze znovu v nezměněné podobě povolit, neboť tomu brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Neobstál by tudíž ani závěr uvedený v žalobou napadeném rozhodnutí, že legalizace stavby fotovoltaické elektrárny je možná pouze v řízení o jejím dodatečném stavebním povolení. Již legalizovanou stavbu totiž není důvodu (a ani není možné) znovu legalizovat.

Jelikož žalovaný při svém rozhodování vyšel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, zrušil soud jeho rozhodnutí pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci jako úspěšní účastníci řízení mají právo na náhradu nákladu řízení v částce 6000 Kč, která spočívá v zaplaceném soudním poplatku. Tuto částku je žalovaný povinen jim zaplatit ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praze dne 2. prosince 2015

Mgr. Jitka Zavřelová , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová